

»At hava verið atvoldin til, at ein persónur lat lív, er ein ræðulig kensla, ið fylgir mær enn«

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

við at sleppa kensluna av, at hann rendi á ein bil við tí úrsliti, at ein annar persónur læt lív.

– At hava verið atvoldin til, at ein persónur læt lív, er ein ræðulig kensla, ið fylgir mær enn. Løgreglan hevur staðfest, at eg einki skeivt gjørði og at bremsurnar og dekkini vóru sum tey áttu. Men tað broytir ikki tað sannroynd, at eg koyrði trailaran og ein maður læt lív, sigur Marnar Djurhuus við tungari rødd.

Marnar Djurhuus var longu í samband við familjuna hjá deyða manninum á sjúkrahúsinum og luttók eisini til jarðarferðina hjá manninum.

– Eg føldi, at tað var nakað, ið eg mátti gera, tí tá føldi eg, at tað var mín skyld, at hann var deyður, sigur Marnar Djurhuus.

Ikki øll sár eru sjónlig

Hóast Marnar Djurhuus sjálvur slapp frá hendingini uttan sjónlig mein, so kann hann í dag staðfesta, at tað ikki eru øll sár, ið eru sjónlig. Tí hóast hann er glaður fyri at vera í lívi í dag, so hevur hann trupult

við at sleppa hendingini hendan vetrardagin.

– Eg havi roynt at koyrt stóran bil aftur eftir hendingina, men má bara ásanna, at tað ber ikki til. Eg missi svøvnin og verði stressaður við tankan um, at eg má koyra. Men tað var mítt arbeiði, so eg mátti royna. Tað endaði so við, at eg varð sjúkrameldaður, og havi nú fingið játtað stuðul til endurútbúgving, so at eg kann fara aftur á skúlabonk, greiðir Marnar Djurhuus frá.

Sjálvur varð Marnar Djurhuus fluttur á Landssjúkrahúsið eftir vanlukkuna, men varð skjótt útskrivaður aftur. Hann fekk tó samband við ein sálarlækna, ið seinni hevur staðfest, at Marnar Djurhuus liður av post traumatic stress disorder, PTSD. Enn er óvist, um Marnar Djurhuus má liva við sjúkuni restina av lívinum ella um tað er nakað, ið fer við tíðini.

Talan er um eina sálarliga sjúku, ið vanliga verður sett í samband við hermenn, ið hava verið í kríggj. PTSD er ein sjúku, ið er eyðkend við sálarligum og kensluligum stress, ið er eitt úrslit av einum skaða ella

svárum sálarligum skelki, ið vanliga førir til svøvntrupulleikar og veruleikakend minnir av hendingum.

Í langa tíð eftir vanlukkuna stríddist Marnar Djurhuus við sjúkuna, og eftir ikki at hava sovið í longri tíð, var tað trúgvín, ið hjálpti honum víðari.

– Tá tað stóð ringast til, kallaði eg á Harran. Eg fór til forbøn og fekk bønarsvar, og havi sovið gott líka síðan. Eg fái ikki koyrt trailara aftur, men eg havi fingið frið í sálina og fái sovi aftur.

Hugsi um tey sum liva

Tað gongur vanliga ikki leingi frá tí, at ein persónur hevur lætið lív í eina ferðsluvánlukku, til tað er at lesa á øllum netmiðlum, facebook og aðrastaðni. Slík tíðindi ferðast nevnliga øgiliga skjótt í einum lítlum samfelagi sum tí føroyska.

Spurdur um hvussu tað er at hoyra um slíkar vanlukkur, tá man sjálvur hevur verið partur av einari, sigur Marnar Djurhuus, at hansara tankar fara beinanvegin til tey, ið yvirlivdu vanlukkuna.

– Tá ið eg hoyri um eina ferðsluvánlukku har ein persónur doyrt, so hugsi eg beinanvegin um tann, ið yvirlivdi. Sjálvandi hugsi eg eisini um viðkomandi, ið lat lív, men eg dugi betri at seta meg inn í støðuna hjá tí, ið yvirlivdi, sigur Marnar Djurhuus

– Tá ið eg hoyri um eina ferðsluvánlukku har ein persónur doyrt, so hugsi eg beinanvegin um tann, ið yvirlivdi. Tað er tí, at eg sjálvur hava havt stórar trupulleikar síðan vanlukkuna, so eg hugsi um hvussu viðkomandi man hava tað. Sjálvandi hugsi eg um viðkomandi, ið læt lív, men eg dugi betri at seta meg inn í støðuna hjá tí, ið yvirlivdi, sigur Marnar Djurhuus, og leggur afturat.

– Fyrr hugsaði eg mangan, at tað var synd í teimum, ið høvdu verið í einum slíkum samanstoyti og yvirlivdu. At tað mátti vera ein ræðuliga kensla hjá bilføraranum. Nú dugi eg at síggja, at eg slett ikki skilt støðuna. Hon er nógv verri, enn nakar kann ímynda sær.

Marnar Djurhuus greiðir eisini frá, at hendingin hevur ávirkað hvussu hann sjálvur er í ferðsluni.

Er vorðin meira varin

– Eg eri farin at koyra meira varliga og seti ferðina beinanvegin niður, um eg siggi bilar koma koyrandi frá síðuni. Um onkur so yvirhalar vitleyst, so verði eg illur og bangin,

tí eg havi sæð hvat avleiðingarnar kunnu vera av slíkari koyring, sigur Marnar Djurhuus.

Sunnudagurin er minningardagurin fyri teirra, ið hava lætið lív í ferðsluni. Síðani seinasta minningardag hava trý fólk lætið lív í ferðsluni. Eftir sjálvur at hava verið við í eina vanlukku, hevur Marnar Djurhuus fingið nýggja virðing fyri ferðsluni og lívinum.

– Hetta at yvirhala fyri at spara tíð er fullkomiliga vónleyst. Engin sparir tíð í Føroyum við at koyra skjótt. Tá ein bilur yvirhalar meg til Havnar, so møti eg vanliga tí bilinum aftur í bilrøðini í Hoyvíkini, sigur Marnar Djurhuus og leggur afturat.

– Óansæð hvussu væl man heldur, at man sjálvur koyrir, so er man í vanda. Nøkur halda, at tey duga so væl at koyra, at einki kann henda teimum og brúka tí ikki belti. Eg kann bara siga, at óansæð hvussu væl man dugir at koyra, so er tað einki, ið kann verja ein frá einum tilvildarligum óhappi, sigur Marnar Djurhuus at enda.

HALLUR@SOSIALURIN.FO